

РЕШЕНИЕ

№ 2066

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11699** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“, чрез процесуалния си представител гл. юрк. П. срещу Решение № 4933/31.10.2023 г. постановено по АНД № 443/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 105-ти състав, с което е отменено като незаконосъобразно наказателно постановление № 21-4332-022235 от 03.11.2021 г. , издадено от Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на Д. И. В., ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл. 179, ал.2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че първостепенното решение е неправилно. Счита, че очертаното правило на разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП не е бланкетно. Излага доводи, че решението в тази част е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. По тези съображения се иска отмяна на решението, като бъде постановено ново по същество, с което бъде потвърдено наказателното постановление. Прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Д. И. В. ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адв. Г. в писмен отговор на касационната жалба, излага доводи за нейната неоснователност, съответно за правилност и обосноваост на постановения съдебен акт. Моли да бъде отхвърлена същата. Претендира разности.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба и неправилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 13.10.2021 г. В. П. К. на длъжност мл. автоконтрольор към СДВР ОПП съставил АУАН серия АВ № 177552 на Д. И. В., за това, че на 13.10.2021 г. около 17:30 ч. в [населено място], по [улица]от [улица]към [улица]управлява лек автомобил „Порше Панамера 4” с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на фирма „Голдън стейт“ ЕООД с Булстат[ЕИК] и на кръстовището с [улица]навлиза и преминава на забранителен (червен) сигнал на светофарната уредба, работеща в автоматичен режим, и става причина за ПТП с лек автомобил „Ш. О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който навлиза в кръстовището на разрешителен (зелен) сигнал на светофарната уредба, подписан от В. без възражения, като бил съставен и протокол за ПТП № 1790450, подписан от двамата водачи.

Въз основа на АУАН било издадено атакуваното НП от Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 2 вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на ответника в настоящото производство е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка е установена въз основа на показания на свидетели, а именно Т. и К., както и от приложените по делото писмени доказателства.

В тази връзка съдът е приел, че в наказателното постановление като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, която според СРС съдържа общо правило за поведение и указва на участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В тази връзка първостепенния съд е направил извод, че посочената разпоредба е обща, бланкетна и препраща към конкретни разпоредби на

закона и подзаконовни нормативни актове по прилагането му, които определят видовете светлинни сигнали, които се използват за регулиране движението на пътните превозни средства, както и задължението за спазването и съобразяването със съответните светлинни сигнали.

На следващо място е приел, че с наказателно постановление на В. ангажирана отговорност за това, че "е преминал на забранителен червен сигнал" и става причина за ПТП с навлизащия в кръстовището лек автомобил на разрешителен зелен сигнал на светофарната уредба. Според съдът така даденото описание на вмененото нарушение е неясно и противоречиво, а от друга страна не кореспондира на посочената за нарушена разпоредба от ЗДвП. Счита, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, относно изискването на закона да бъде направено ясно, точно и пълно описание на извършеното нарушение, на което нарушение да е дадена точна правна квалификация. Както в АУАН, така и в наказателното постановление липсва конкретно и недвусмислено описание на извършеното нарушение, поради което съдът счита, че възможността на ответника да разбере за какво точно е ангажирана административнонаказателната му отговорност и правото му на защита са били нарушени, поради което е отменил наказателното постановление.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, но неправилно.

С обжалваното решение СРС е отменено като незаконосъобразно наказателно постановление № 21-4332-022235 от 03.11.2021 г. , издадено от Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на Д. И. В., ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл. 179, ал.2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и НП, по делото пред СРС са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Районният съд е приел за установено, че на 13.10.2021 г. около 17:30 ч. в [населено място], по [улица]от [улица]към [улица]ответника управлява лек автомобил „Порше Панамера 4” СВ 6709 СТ и на кръстовището с [улица]навлиза и преминава на забранителен (червен) сигнал на светофарната уредба, работеща в автоматичен режим, и става причина за ПТП с лек автомобил „Ш. О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който навлиза в кръстовището на разрешителен (зелен) сигнал на светофарната уредба. За горното е съставен АУАН, в който е квалифицирано като нарушение чл. 6, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното пред СРС постановление, с което на ответника по касационната жалба е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв.

Въз основа на събраните доказателства и установеното от фактическа страна районният съд е извел правния извод, че НП е издадено от компетентен орган, описвайки всички обстоятелства, очертаващи твърдяното нарушение; в постановлението ясно са дешифрирани мястото на извършване на нарушението, описани са наличните улици, очертаващи кръстовището, респективно наличната светофарна уредба, регулираща посоките на движение; посочен е точно и ясно механизмът на осъществяване на нарушението, като е описано в какво се е изразило поведението на водача.

За да отмени обжалваното пред него НП, съдът е приел, че в АУАН и НП не е

посочена пълната правна квалификация на извършеното нарушение. Изтъкнал е, че липсва въвеждане на конкретната норма от Наредба № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали, а именно тази на чл. 7, ал. 1, б. „б“, която въвежда дължимото правило на поведение.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, че В. се е движил по [улица]от [улица]към [улица]и при преминаване на управлявания от него автомобил „Порше Панамера 4” СВ 6709 СТ през кръстовището с [улица], навлиза и преминава на червен сигнал-забраняващ преминаването на ППС, и става причина за ПТП с лек автомобил „Ш. О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , който навлиза в кръстовището на разрешителен (зелен)сигнал на светофарната уредба, се установяват по безспорен начин. С тези си действия същият е осъществил административно нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП. От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво се е състояло нарушението на жалбоподателя, което покрива изцяло състава на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Разпоредбите на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвиждат, че „който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление“ и „който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението“. В случая ответникът в настоящото производство преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването и като не съобразява поведението си със светлинните сигнали (чл. 6, т. 1 ЗДвП) и причинява пътнотранспортно произшествие. В тази връзка, конкретното значение на червения сигнал на светофара е уредено в Правилника за прилагане на ЗДвП – чл. 37, ал. 7, т. 1, към който към момента на извършване на нарушението и към настоящия момент препраща и чл. 7, т. 1, б. "б" от Наредба № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. В чл. 37, ал. 7, т. 1 от ППЗДвП, е предвидено, че червена светлина на светофара означава "Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават "стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът; когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека. Горната разпоредба детайлизира обективната страна и в частност изпълнителното деяние на административното нарушение по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП. Но и така изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и на нарушената норма, с оглед което ответникът е имал възможност да организира защитата си, т. е. не е налице съществено нарушение, което може да обоснове незаконосъобразност на НП на самостоятелно основание.

Противно на възприетия от СРС правен извод, разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП е достатъчно точна, ясна и информативна в достатъчна степен, като е посочено дори съответното предложение от нея. Тя задължава участниците в движението да съобразяват своето поведение със светлинните сигнали. Посочената като нарушена законова разпоредба съвсем не е бланкетна, за да се налага същата да бъде допълнена. Било е препоръчително, но не е било задължително въвеждането и на още една норма, а именно тази на чл. 7, т. 1, б. "б" от Наредба № 17 от 23.07.2001 г.

Водим от изложеното настоящият състав на АССГ приема, че решението на СРС се явява необосновано на установените доказателства и следва да бъде отменено, а вместо него постановено друго, с което НП да бъде изцяло потвърдено.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от касатора искане за присъждане на разноски. На касатора, който е представляван от юрисконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото. Тази сума ответникът следва да бъде осъден да заплати на СДВР.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4933/31.10.2023 г. постановено по АНД № 443/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 105-ти състав, и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-022235 от 03.11.2021 г., издадено от Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на Д. И. В., ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл. 179, ал.2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Д. И. В. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица]I, № 5, деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател :

членове: